

4415

Informace o Chartě 77 - ročník druhý z 1979 /, č. 16
od 24. listopadu do 2. prosince 1979

Vánoční slovo	1
Teze o spotřebě - dokument Charty 77 č. 25, dodatek č. 1 . . .	1
Čeho jsme se dočkali od Charty 77 po třech letech jejího přeobrnění	4
Za Františkem Krieglem	6
Sdělení Charty 71 k pohřbu Františka Kriegla	8
Jiří Ruml: Fokus o cílu neosluvitelného	8
Solidarizační dopis přítel ze zahraničí	10
Výbor na obranu ne spravedlivě stíhaných:	
Dopis Mezinárodní federaci pro lidská práva	11
Sdělení č. 151 /výslech Jiřího Legerškého/	13
Sdělení č. 152 /Albert Černý odsouzen/	14
Sdělení č. 153 /rozeudek nad šesti členy VONC potvrzen/	16
Sdělení č. 154 /Petr Cibulka opět před soudem/	16
Dopis určený katolickým kněžím	17
Vážený pane poslanci! /dopis J. Buse/	17
Životní etapy - portrét Jarmily Bělikové	18
Krátké zprávy:	
Nový následník Doba ze západních Čech	23
Členky došlé do redakce	23

X X X X X X X X X X X X X

Upozorňujeme, že v těchto dnech vychází delší římcové číslo Informací o Chartě 77. Je věnováno odvolacímu řízení se šesti členy VONC.

X X X X X X X X X X X X X

Vydává nezávislá redakční skupina signatářů Charty 77
adresa: Petr Uhl, Anglická 8, Praha 2
Anne Šabatová, Anglická 8, Praha 2

X X X X X X X X X X X X X

Vánoční slovo

Vážení přáteli,

v těchto vánočních dnech myslíme nejvíce na ty nebe přáteli, kteří jsou ve vězení, a jejichž oběť chápeme jako zastupnou. s radostí se dozvídáme, že dnes byli propuštěni z vazby Jarmila Šelíčová, Václav Malý, Jiří Řenec a Ladislav Mls, a třebaže jsou nadále trestně stíhaní, mohou být mezi nimi. V posledních týdnech se nám dočkalo nových důkazů, že v zápase o osvobození neoprávněně pronásledovaných i v celém daili o respektování lidských a občanských práv nejsou cennoceni. s tímto povzbuzením vstupujeme se všecky lidmi dobré vůle do roku 1980 s přejeme jiné pokoj, radost a naději, které by vyvrátily i do nejvzádnejších dnů.

V Praze 2., prosince 1979

J. Hájek, Z. Tomášová, L. Hejdánek
mluvčí Charty 77

X X X X X X X X X X X X X X X

Teslo o spotřebě / Dokument Charty 77 č. 46/ - doplnek č. 1

mluvčí Charty 77 sestali jako příspěvek k dokumentu č. 46, "Teslo o spotřebě", ročník spotřebního koše u čtvrletné rodiny před letním upravením a po ní. Téma zpracovali nesignatéři, kteří požádali mluvčí Charty 77 o sverojmení.

V Praze, 12. listopadu 1979

Jiří Hájek	Zdena Tomášová	Ladislav Hejdánek
mluvčí Charty 77	mluvčí Charty 77	mluvčí Charty 77

Míloha: Měsíční výdeje čtyřčlenné rodiny před 30.7.1979 - a po něm. Tak zvaná uprava cen z 1. července 1979 zasadila pronikavě do života každé domácnosti. Krotce však lidé posuzují růst životních nákladů podle své individuální situace, posuzili jsou se dát svým spoluobčánkům ucelenější inference v podobě měsíčního rozpočtu čtyřčlenné rodiny /2 dospělí, 2 děti - chlapec a dívka/. Vypracovali jsou ve skutečnosti rozpočty dva - pro rodinu stoprocentně vybavenou nikoli luxusní, ale dle současného standardu a pro rodinu průměrnou. Uvedoum je to si ovšem, že se některé může dle je opírujet jen o částečný průzkum nebo dokonce jen o seriózní odhad. Nejdále dostatečně daje, protože nebyly publikovány. Nebudeme se proto slibit, když přesnější a fundovanější obraz o růstu životních nákladů předloží svým trpělivě platicím čtenářům odbory - nebo svým ještě trpělivějším čtenářům denní tisk.

Najdou vše několik poznámk k tabulce:

1. bodu 1.11 - do nákladů na auto jsou zakalkulovány i provozní náklady, předpokládá se, že uživatel, ujede ročně 1.000 km /1000 km měsíčně/. Měsíční provozní náklady jsou rozděleny takto: pojištění, poplatky - 120, opravy, nahradní díly - 120, benzín - 120, olej a pneumatiky - 50. Celkem 390,- Kčs.

1. bodu 1.11 - náklady na nábytek rozloženy takto: bytové doplnky - 500,-, sedací souprava - 120,-, ložnice - 120,- a stena 120,-. Celkem 470,- Kčs.

K bodu 1.a - 1.b - u těchto pološek byly do nákladů započteny výdaje na opravu uvedeného zboží.

K bodu 3 - v pološkách jsou započteny staré a nové výdaje za telefon při ohlášení, tj. 400 výbavenosti.

Z tabulky lze vyčíst některé zajímavé skutečnosti. I při velmi střízlivém stanovení nás výše sumy měsíčních výdajů taz. normálně vybavené rodiny na $\approx 177,-$ Kčs. Průměrný brutto výdělek v ČSR však činí cca 317,- Kčs. Přitom se dvěma příjmy, činí součet cca 634,- Kčs, avšak ani tento spojený výdělek obou rodičů nezostal na krytí uvedených výdají. Je zdrojem však stoupající náklady této normálně vybavené rodiny o dalších 604,- Kčs. A to nezapočítáváme kvůli růstu cen služebního i ostatního, oficiálně dosud "nezáraženého" zboží. Z čeho bude tato zvýšení průměrné rodiny hradit? Z poslední kolonky vyplývá, že tato rodina utratí měsíčně nejvíce za potraviny - 77,5%, za průmyslové zboží 24,6%, za oděvy a obuv 18,7%, za byt a energii 10,4%, za rekreaci, zábavu, jízdné, spoje a informace 8,8% z měsíčního globusu. Uplatnit se tedy dá nejvíce na jídlo.

C kolik procent stoupaly životní náklady? U plné vybavené rodiny cca 758,- Kčs měsíčně, tedy o $15,14 / 3774 = 100\%$. Je se naše stanovení výsledku shoduje s ohlédem orgánů dle jeho zaváděných, to potvrzuje přilepšení, které stát - v souvislosti s červencovou úpravou - poskytl příslušníkům MZV a armádnímu důstojnictvu. Jejich měsíční gále varostily o 100 až 100 Kčs a to podle hodnoty.

Vláda ovšem nevyžádala platy jen příslušníkům ozbrojených sborů. Ne každý dlechocet dostal přidáno 30 Kčs měsíčně. I když se to nezda být velká suma, činí to ročně 1,7 miliardy Kčs. To jist nemá tak málo, uvažme-li, že se za 4,5 miliardy staví nový sjezdový palác v Štraze. Také na rodiny a děti stát v souvislosti s červencovou úpravou poslal. Jak plyne z následující tabulky, zvyšuje se 10.7.1979 výdaje na dvě děti do 10 let v průměru o 100 Kčs. Zároveň dostanou rodiče jako kompenzaci až 30 Kčs nově v rodinných příspěvcích. Činí tedy tato zvýšení výdajů rodiny s dvěma dětmi jen o 10 Kčs měsíčně.

Tím také končí náš stručný koncept. Jenže toho názoru, že svědomitá informace je základem tak potřebné aktivity, douze člověk, Jenž je a to realisticky zhodnotit svou situaci a situaci svých blížních, který prostáví, jaký je a zč če stojí jeho život, najde v sobě dostatek rozhodnosti, aby se ptal, kde jsou jiní zatíženi, a aby konal tam, kde druzí otálejí.

Měsíční výdaje čtyřčlenné domácnosti (rodiče s dvěma dětmi):

1.	Výdajová řada Výb. ročiz. Zlatot- Zoba upo- Velk. měsíc- Celk. měsíc-
	pološka ka venčat cena ková tržititel. ní náklady ní náklady
v	cena /měs./rok//vybavenost sloužedná
	100 Kč výbavenost, před po před po

0.	pojed. kdo	kdo výbaven.	p.cena z.cena	doba	náklady měs./rok	1000 výb.	skut.výb.	náklady	
								před	po
1.01 Auto	1 50	60 000	15 000	96/8	1020	1048	1239(1)	664	
1.02 Frézka norm.	1 50	2 000	200	120/10	18	18	17	17	
1.03 Frézka aut.	1 10	7 000	1 700	120/10	61	61	4	4	
1.04 Televize čb.	1 90	3 000	600	120/10	70 ^x	70 ^x	69 ^x	69 ^x	
1.05 Radio	1 94	1500	0	120/10	27	27 ^x	26 ^x	26 ^x	
									koncessní příplatek
1.06 Magnetofon	1 50	4 000	0	120/10	39	39	33	33	
1.07 Gramofon	1 65	2 000	0	120/10	41	41	14	14	
1.08 Robot	1 27	1 200	0	120/10	10	10	3	3	
1.09 Chladička	1 92	3 000	500	120/10	29	29	25	25	
1.10 Vysavač	1 58	500	0	120/10	10	10	10	10	
1.11 Nábytek	x 100	47 000	2 000	360/30	120	120	120	120	
1.12 Koberce	x 100	7 000	0	96/8	74	74	74	74	
1.13 Muchyn.links	x 100	10 000	0	360/30	28	28	28	28	
1.14 Nádobí	x 100	2 000	0	120/10	11	11	11	11	
1.15 Ložní prádlo	x 100 ^x	2 500	0	80/6,5	31	31	31	31	
1.16 Dřevo	x x	x	x		331	331	331	331	
2. Hyg, energie	x x	x	x		482	690	480	690	
2.01 Energie	x x	x	x		632	550	400	390	
2.02 Činže	x x	x	x		200	200	190	190	
3. Jídlo	x x	x	x		2168	2168	2168	2168	
3.01 Maso hovězí	x x	x	x		241	241	241	241	
3.02 Maso vepřové	x x	x	x		226	320	320	320	
3.03 Ovocí	x x	x	x		371	371	371	371	
3.04 Vejce	x x	x	x		112	112	112	112	
3.05 Mléko	x x	x	x		120	120	120	120	
3.06 Brábel	x x	x	x		28	28	28	28	
3.07 Káva	x x	x	x		144	144	144	144	
3.08 Cestatní	x x	x	x		796	796	796	796	
4. Rekreace, zábava	x x	x	x		292	292	292	292	
5. Jízdné, informace	x x	x	x		460	276	260	276	
6. Oděvy	x x	x	x		624	534	624	534	
6.01 Dámské oděvy	x x	x	x		209	209	209	209	
Sukně	x 100	300	0	24	23	23	23	23	
Vetr	x 100 ^x	300	0	24	23	23	23	23	
Blůza	x 100	200	0	24	23	23	23	23	
Kalhoty	1 100	400	0	56	11	11	11	11	
Kabát	x 100	700	0	46	46	46	46	46	
Bolestka	1 100	700	0	46	19	19	19	19	
Boty	x 100	200	0	46	21	21	21	21	
Bunda	1 100	300	0	36	8	8	8	8	
Radio	x 100	700	0	16	63	63	63	63	
6.02 Dámské oděvy	x x	x	x		143	143	143	143	
Kabát	x 100	900	0	46	38	38	38	38	
Bunda	1 100	400	0	46	8	8	8	8	

č. položka za vyboven. p.cena z.cena doba nákladu náklady
měs./rok 1000 výb. skut.výb.
před po před po

Oblik	x 100	900	0	120	15	15	15	15
Kalhoty	x 100	400	0	24	33	33	33	33
Kožile	x 100	160	0	36	10	10	10	10
Svetr	x 100	350	0	40	22	22	22	22
Frádlo	x 100	200	0	12	17	17	17	17
6.03 Dětské oděvy		stará nová						
Kalhoty	x 100	100	200	0	12	22	50	50
rukavice	x 100x	50	160	0	12	30	40	40
šaty	x 100	200	400	0	12	37	134	67
Kožile	x 100	40	80	0	12	10	20	20
Blízka	x 100	40	80	0	12	10	20	20
Tričko	x 100	90	90	0	12	12	42	12
Dunde	x 100	200	560	0	24	32	46	46
Svetr	x 100	70	170	0	24	6	15	6
Frádlo	x 100	400	800	0	12	22	66	66
Kobát	x 100	400	800	0	24	22	66	66
7.0 Obuv	x x		x	x	x	136	196	136
7.01 Mánská obuv	x x		x	x	x	94	94	94
zimní	x 100	700	0	24	29	29	29	29
jarní	x 100	200	0	48	10	10	10	10
letní	x 100	250	0	24	10	10	10	10
7.02 Dámská obuv	x x		x	x	x	42	42	42
zimní	x 100	300	0	24	25	25	25	25
jarní	x 100	150	0	48	10	10	10	10
letní	x 100	120	0	24	5	5	5	5
sportovní	x 100	50	0	24	5	5	5	5
7403 Dětská obuv	x 100	60	150	0	12	40	100	40

C e l k e m

3811 6562 2207 3811

pozn. autora - K tabulkám a ke komentáři jsou dle aktuálního nároku některé příjemniny, které jsme nestačili do I. vydání rodinného rozpočtu zařadit.

x x x x x x x x x x x x x x x

Čeho jsme se dočkali od Charty 77 po třech letech jejího přesobení

Zážerem Charty 77 bylo dosáhnout dialogu se státní mocí o lidských a občanských právech, k jejichž dodržování se naše reprezentace slavnostně zavázala a jejichž písma podoba se vyhlášením zákona 120/76 sb. stala součástí prvního fádu ČSSR. K dialogu nedohlede Charty 77 byla předána k vyřízení monologické státní bezpečnosti.

Splynuly se předpovědi těch, kdo se obávali zastřelení represí. Ato se hodlá zdůstavit Charty 77, může se nadít nárůstu existenčních potíží a ještě většího omezení svých práv, dozváních prohlídek, výslechů, teroru a současně obvinění z terorismu, "léčby" psychofarmaky i tvrdého soudního postihu. Tím vším dosáhla Charty 77 nečekané pádného potvrzení prevdivosti svého ustanovujícího prohlášení i důvodů své existence. Letitá kruze v oblasti lidských práv a občanských svobod výklo na jeho dosud nikdy a dále se odhaluje před zraky zahraničí - a pokud to informační technika od

úst k dětím a z ruky do ruky dovoluje - i soudci veřejnosti. Přitom se stalo záojím, že represe není přivolené "tahání tygra za ocas", vybrat ke tygří sklonu přítomné v mocenské struktuře státu se někdy probudí při občanském jásání projevu smíchy po jiném než vegetativním životě. Jeni to zanedbávaný výsledek. Jestliže se nepřiklouzne vedení francouzské NS a stejnky mazarských členů, které totva lze odhnout ze služby "špiónském centru za jidášský groš", doprobuji nírnajšího zacházení s chartisty, něco se změnilo u obou ještě září. "Kdo dovede veřejnost přesvědčit o potřebě jakékoli reformy, učinil rozhodný krok k Jirímu uskutečnění." /J. St. Hill/. A přesvědčení, že se něco změnit musí, přispěla Charta i postih proti ní namířený stádře a dřinu. Na dialog se státní mocí přitom netřeba rezignovat; Charta trvá teprve krátce, tři roky jsou dětský věk.

Sepláceným, možná všechn nejcennějším výsledkem Charty je vznik solidárního společenství. Bez organizační základny se spolu organicky seznámí lidé různých politických názorů, životní orientace i velmi rozličných životopisů. Kdo se přihlásí k Chartě, stane se pravděpodobně záhy /pokud se tak nestalo už dřív/ topičem, hliďčkem či uklizečkou, a musí se roslouchat s viděním svého životního poslání v práci, za níž je placen. Jen právě v tomto vytržení ze zábhance a pohodlí se nabízí svoboda k nebeznemu tázání, k pozornosti vůči hlasům, které hovoří o jiných než očividných skutečnostech k hledání smotrczaérneho života, zakotveného v hlubinách. Utěšen se rozvíjející smukrad vydavatelská činnost, řada kolujících rukopisů, přednášky a besedy po bytech - to vše není jen dokladem abnormality oficiálního kulturního stavu, nýbrž i znamením toho, že duchovní život v chartistických a transchartistických kruzích není gen luxusem, který by se dal nahradit třeba luxusem jiného typu druhu, když ten duchovní je nezádoucí a stíhaný. Žalt básně, romány a úvahy, zpívat, malovat, kázat a vyučovat, číst básně, romány a úvahy, naslouchat kázání a hudbě, být vyučován, to vše není něco, co být může, ale nemusí. To být musí, kdyby na sál nebylo.

Jak dál?

Každá program je důsledkem minimalismu. Činnost Charty se může rozvíjet jen v duchu jejího základního prohlášení. Charta je tím, čím podle svého základního dokumentu je a není nic jiným. Jeni a nechce být ani opositivní, ani svědomia národa, ani meziášskou komunitou posledního času, i nadále se musí vymezovat tak, aby ani sama sebe nezohla zrušit, aby nebylo možno její činnost odvolat, neboť zříci se ji by znamenalo zříci se nejskladnější lidské angažovanosti v každém sociopolitickém životě. Proti eventuálním námitkám, že Charta nějak musí posunout své metody, neboť dosavadní neosobní kazyášleného efektu, je nutno do ohření opakovat, že Chartu 77 konstituuje její základní prohlášení, k němuž se signatáři podepsanem připojují a žádají jiné. Ať jíž jeme pro tuto pochopení východisko a mezi Charty chváleni či haněni, jiné cesty není. Miso rozeec Charty 77 nechť kvete tisíc květů, Charta sama všeck musí pokračovat v intencí své

istavy, t.j. "bude upozorňovat na různé konkrétní případy porušování lidských a občanských práv, připravovat je jich dokumentaci, nevrhovat řešení, předkládat různé obecnější návrhy sněfující k prohlubování těchto práv a jejich záruk, působit jako přesředník v případných konfliktních situacích, které může bezpráví vyvolat atd." /prohlášení Charty 77, leden 1977/ Pracovním nástrojem Charty je psaný stroj a tužka k podpisu. Kdo se cítí tuto činností unaven, ať sváží, že ono zjevovatelské dění kolem Charty 77, vystavené zkoušce světu, vyvolalo několik podepsaných stránek strojopisu.

Uvnitř společenství Charty 77 se musíme učit toleranci a vzájemné lítě, které si může dovolit i ostatní názorové sfety. Milujeme a máme se radovat ze všech projevů přátelství, posporovat sdílení duchovních i hmotných statků, společně hledat a nacházet, jak nést negativní zápasu, který veden je proti nikomu a v němž není poražených. Třeba pěstovat zdrojky vědomí, že podstupované říkány a sklizně bezpráví nemusí znamenat životní katastrofu, nybrž naplnění života s cílem. Negativ je utrpení blížních nejsou důvodem k penice, nybrž výzvou k pomocí, k bytí pro druhé.

Jde nutno vyhledávat prameny, ze kterých můží o lidskou důstojnost vyvádět a z nich čerpát sílu: četbou, studiem, rozhovorem, politici.

Musíme rozptylovat - na prvním místě sami u sebe - dojem, že jsme disidenti, rozkoligici a odštěpenci. V zápasu, který nevedeme proti někomu, nybrž pro spravedlnost a svobodu k životu v pravde a lásku, se opíráme o dobré a osvědčené duchovní tradice, které spolu s námi mají v srdci Evropy své domovské právo.

Nikoli na posledním místě se musíme vystříhat samolibosti. Charta není vše a není jediná. Je své spojenci i mezi těmi, kdo ji nepodepsali, kdo však jednají v její intencí, zvláště mezi těmi, kdo v skrytoosti obdálávají mateční půdu důstojného lidského života, kdo po celém světě lační po spravedlnosti a působí na zemi pokoj. A nad ještě skromněji: ten všem chce být spojencem této Charty 77.

Milos Rieger

x x x x x x x x x x x x

Za Františka Kriegla

Dne 3. prosince 1979 v dopoledních hodinách zemřel po desetičtvrtečním statečném zápasu na následky srdečního infarktu ve věku 71 let veliký člověk a bojovník, lekar a politik MUDr. František Kriegel.

Pocasný zápas nám znemožnil, aby ho důstojně doprovodili jeho tělesné postupy na poslední cestě, nikdo s ním však nesmí vynášet z našich srdcí a z naší paměti bohatý a zavazující odraz jeho myšlenek a činů, cíl jeho osobnosti. Vídly se budeme vracet k tomuto navyčerpateльнému zdroji morální sily a pevnosti, životní skušenosti a politické moudrosti, v tomto smyslu pro nás František Kriegel nezemřel a zemřít nemůže. Neče bolest nad jeho náhlým odchodem ze života tím mení o nic menší, ztrácíme v něm nenechraditelného přítele a spolužovníka.

Ztrádine v něm člověka v pravém slova smyslu dobrého, klubce moudrého, skutečného a činorodého humanistu. Revoláni lékaře, které si svolil, chápali a plnili jako bezvýkrovou, nesobecou, obětavou službu člověku, vyno-
nával ji po celý život i v nejtěžších podmírkách, bez ohledu na své osob-
ní zájmy, čas a zdraví. Byl lékařem vzdáleným, vědcem, který ve svém obo-
ru dosáhl pozoruhodných výsledků, ale zároveň s nadevěře obětsvým přítelem,
pomáhajícím všudy a všude, přítelem pravdivým, ujišťujícím a bylo-li třeba i
kritickým. Lidská solidarita a humanismus nebyly pro něho přízdnými ře-
nickými obraty, staly se mu celezivotním ^{životem} cílem, v každém období jeho žive-
te konkrétním a účinně plným. Za vše socialismu, jehož lidský smysl mu
byl hlavní, rozhodující vliv, se angažoval od mládí, bez váhání a bez vý-
hledu pro sebe. Tato angažovanost zahrnovala i rozhodný odpor ke všemu, co
člověka utlačuje, zotročuje a mrzačí, či jen ohrožuje a zastřešuje. Bojo-
val proti nemoci a smrti, ale také proti útlaku a násilí, lži, pokrytect-
ví všude, kde se s nimi střetával. Vystavoval se stálému nebezpečí v le-
tech 1950-59 jako interbrigadista ve Španělsku a za války v Číně v boji
proti japonským okupantům. Nechal se těch, kteří s očováním na vše socis-
lismu porušovali v sedesátých letech jeho demokratický a humánní obsah.
Byl v prvních řadách těch, kdo v letech 1967-68 probogovávaly dějinny po-
kuse dát socialismu u nás lidákou tvář. Nikdy nebyl profesionálním politi-
kem /byl měl rozsáhlé politické vzdělání/, jeho celezivotní angažovanost
a bytosná demokratičnost, která se mnohokrát dostávala do konfliktu s
vrchnostenskými správnickými praktikami, dovelely jej přirozeně na čelné
místo mezi muži pražského jara 1968. Jako živé svědomá smyslu pražského
jara a demokratické suverenity našich národdů odmítl jakýkoliv projev sou-
hlasu s ozbrojeným násilím, jímž byly potlesčeny demokratické výmožnosti
našeho lidu. Až do konce života statečně pozvedal hlas na obranu skuteč-
ných hodnot našeho života všude tam, kde byly ve jménu "normalizace a kon-
solidace" potlačovány, znetvořovány či falešovány.

František Kriegel podspal jako jeden z prvních Prohlášení Charty 77 v lednu 1977 a stal se jedním z významných členů našeho neformálního spo-
lečenství. Mnohokrát přesně a podnětně vysvětloval přátelům doma i v za-
hraničí naše společné zásady. A znova jako přítel a lékař působil účinně
mezi námi, posíhal, povzbuzoval a posiloval v těžkých chvílích. Svým op-
timismem, podlejeným hlubokou vzdáleností, širokým přehledem a jasnými
stěnovisky, neobyčejnou schopností pochopit, porozumět druhému člověku,
spoluvytvářel výrazným způsobem život našeho společenství. Byl pro nás
"vždy doma", zejména mladí lidé mohli kdykoliv čerpat z jeho moudrosti,
vzdálenosti a zkušenosti, a hlubokým citem pro jejich nezávislé názory
a postoje.

Po dlouhou dobou a zejména pak od vzniku existence a činnosti Charty 77 byl František Kriegel terčem pomaluveských útoků čs.sdělovacích prostřed-
ků, jeho byt a často i jeho každý krok byly prakticky neustále policejně
střeženy /i jeho poslednímu odchodu z bytu do nemocnice asistovali dva

uniformování strážci/, setkal se i s fyzickým násilím. Vše však zkušením zůstával hrček nevěřivý, neztrácel nic ze svého životního slámu výjmeného myslu pro humor, nic za svou lehkostí, pohostinnosti a bytostnou otevřenosť k přátelům a všem, kdo přicházeli v dobré vůli. Mnoz už mu nedáleme říci, jak si toho všem všíme, jak mnoho pro nás znamenal, jasné je budeme si však toho vždy věděti.

František Kriegel zemřel, celým svým životem však hustě popsal jednu ze světových strának našich a světových dějin. Příkaz tohoto velikého člověka naznačuje, že na nás, abychom odnesli jeho převdivého a čestného zápasu o lidskou důstojnost nesli dál.

V Praze dně 6. prosince 1979

Jiří Hájek
mluvčí Charity 77

Zdena Tocinová
mluvčí Charity 77

Martinov Nejdřívek
mluvčí Charity 77

x x x x x x x x x x x x x x x x

Odelení Charity 77

Jednání rodiných příslušníků a přátel o důležejší obřad rozloučení s MUDr. Františkem Krieglem ztreškovalo na ultimativní rozhodnutí kružkové pohřební služby, že jediný možný termín je ve čtvrtek 6. prosince 1979 v 7 hodin ráno v krematoriu v Praze-Kotole.

Za těchto okolností není technicky možné připravit obřad tak, jak zasluží osobnost MUDr. Františka Kriegla. Nezbýva tedy, než upustit od obřadu vůbec.

x x x x x x x x x x x x x x

Jiří Kruml: Zohled o ohluvu neohluvitelného

Anože lidí se ptá, jak to bylo s pochodem zemřelého Františka Kriegla. Nutno odjevědít. Na zádátek patří jakási hřecká opravná: pravda, že byl v 7 hodin ráno. Neopak je pravda, že veřejný smuteční obřad ze MUDr. Kriegla byl zanezdán a tělo zemřelého bylo zpopelněno v blíže neurčenou hodinu. Úřední potvrzení zatím není k dispozici.

Je to zpráva takřka neuvěřitelná a v historii kulturně vyspělých národů a v civilizovaných státech jistě jedinečná. Pro upřesnění: zpráva pochází z Československa, které zdobí svůj název socialistickým adjektivem a které je stále jedním Organizec spojených národů a patří k státům, jejichž nejvyšší představitelé slavnostně signovali závěrečný akt v Helsinkách i faktu o lidských právech.

Na vysvětlounou: MUDr. František Kriegel zemřel ve věku 71 let v pražské nemocnici na Karlově náměstí v pondělí 3. prosince 1979 v poledních hodinách po těžkém infarktu, když za vzorné péče lekéřů a sester přes dva měsíce marně bojoval o svůj život.

Lisouné potvrzení o úmrtí bylo nemocnicí vydané v úterý 4. prosince 1979 ráno, ale již v pondělí 3. prosince v 13 hodin byly pobočky pohřební služby upozorněny, že nejsou pro zřízení pochodu zemřelého kompetentní.

Pohřební služba na nám. Miru na Vinohradech /zředně příslušná podle

bydliště zemřelého byla v úterý 4. prosince v jinoměstském otevřené "z technických důvodů" až v 11 hodin /jindy v 6 hodin/. Odpoledňa pracovnice v této poběžce prohlásila, že "pohřeb panu doktora Kriegla necháme sjednat" a od kázala pozůstatké do ústředí na Staroněštaké náměstí, kde byl tímto úkolem pověřen pan Hybel.

V ústředí pohřební služby na Staroněštakém náměstí jmenovaný zamítl všechny žádosti o uspořádání důstojného pietního aktu ve strožnickém krematoriu /pro zemřelec nepravém běhu Vltavy úředně příslušněm/ a prohlásil, že "pro pohřeb MUDr. Františka Kriegla je stanoven pouze jediný termin - ve čtvrtek 5. prosince v 7 hodin ráno v motolském krematoriu" na okraji Prahy. Nic napomohlo upozornit, že předepsaných 90 hodin od smrti uplynne až v pátek 7. prosince v poledne. Dotyčný úředník uvedl, že "smuteční oznamení v počtu 100 ke může tiskárna dodat až ve středu 6. prosince odpoledne" /později benevolentně přislíbil dodat 100 ke ve stejně dodací lhůtě/ a že "neví, zda se pro krátkost termínu podaří zajistit květiny či věnce, neboť toho nyní mají málo".

Ultimativní úsudní rozhodnutí /pocházející z jiných míst/ tedy prakticky znamenalo uspořádat pietní akt hodný osobnosti MUDr. Františka Kriegla a za těchto nepříznivých okolností nebylo nic jiného, než od obřadu upustit.

Pohřební služba na něm, kdo na Vinohradech byla v úterý 4. prosince ráno zcela nápadně hliðána "mileneckou dvojicí" v zeleném osobním autě, které se pak rychle přemístilo před pohřební službu na Staroněštakém náměstí. Ve středu 5. prosince byly na schodech tiskárny, kde bylo smuteční oznamení objednáno, spáleni dva pracovníci organu, kteří není pro pohřební službu příslušní. Příšli zřejmě proto, aby "pomohli" vytištěná smuteční oznamení oznámit. Záslí byli spáleni v bezprostřední blízkosti bydliště zemřulého. Ani chtěli "ponocí" při psaní adres.

Ve čtvrtek 6. prosince ráno bylo motolské krematorium postáno "pečí" příslušníkem VB, patrně pro případ, že by mohlo dojít k nežádoucímu "erození" lidí, kteří by nevíili, že v civilizované státě lze pohřbívat bez obřadu /pokud si to zasnuly před svou smrtí výslovně nevyhádají/. Potvrdila se tak domněnka, že pietní akt by se tak jako v případě Josefa Markovského a prof. Jana Fatočky stal zámkou pro zákroky, které jsou nejen při pohřbech krajně nedůstojné.

Do bytu zemřelého MUDr. Františka Kriegla se ve čtvrtek 6. prosince dopoledne dostavil muž, který se prohlásil jako ředitel pohřební služby hl. m. Prahy, aby se pokusil avukit veškerou vinu na "nedopatrání podřízeného pracovníka, o němž on, ředitel, vůbec nevěděl" a chtěl se proto "za toto politováním hodné nedorezumění oslavit". Jeho úřední omluva nebyla přítomnými přijata.

Do celé čtvrtka 6. prosince docházeli do bytu v pátém patře na smětance 6.16 lidé s květinami a soustrastnými dopisy, aby vyjádřili svou dřest ženichelce zemřulého kiva Krieglova a přátelům, kteří se tam v hojném počtu

chromičili.

Závěrem: A/ Nelze nicího omluvit, co je neoslovitelné. Netylý suš, který se pokoušel tak udělit, se patrně omlouval na pokyn někoho, kdo s pozemkem režíroval celou tuto hanebnou hru, aby kryl zbabělce, kteří zůstávají, behuňek, "stranou". Je to skutečnost nejen neoslovitelná, ale také neodpuštitevní, nezapočutelná a proto nepřesnutevná a nepronásiltná.

B/ Mgr. František Kriegl byl lekár. Zachraňoval životy španělských vlastenců na frontě v boji proti fašistickému říši na svobodu republiky. Obětoval raněné na dálém východě v boji proti japonským vojskům. Nechal organizovat vědecké ústavy u nás a zdrovotnickou péči na Kubě po pádu Batisty. Byl to člověk, kteří měl a má nesmírně mnoho přátel doma i výše po světě. Byl to muž roku 1968, proti když nekaptituloval před hrombou tanků a odmítl podepsat poskrovnu protokol o okupaci Československa. Byl to signatér Charty 77.

C/ Kromě přátel měl František Kriegl také nepřátele, kteří by se mohli radovat, že zůstal svědek jejich zbabělosti a malověrnosti, ale jejich nenávist sehná až za hrob, proti když se bojí i svých vlastních stínů.

D/ Celá tato ostudná událost je činem organizované zvole. Nemá na světě obdobu, neboť i takový zločin krátce po krvavém puči v Chile povolil veřejný pohřeb zemřelého básníka Pablo Nerudy.

Pro upřímní: Stalo se tak na sklonku 80. století. V civilizované Evropě, kde žijí kulturně vyspělé národy, které převíce než čtyři roky přijaly Závěrečný akt v Německých inkách jako závazek.

Stalo se tak na území státu, jehož současní představiteli tvrdí, že je to země reálného socialismu.

Co je reálného na této irrealitě?

7. prosince 1979

X X X X X X X X X X X X X X X X

Článku Vyberu na obranu nepravedlivé stíhacích
mluvčích Charty 77 v Československu

.nříž dne 24.listopadu 1979

Brani přátelé a soudruzi,

vedli jsme komíni a vystupovali jsme proti procesu se členy VVNS. Jsme přesvědčeni, že to mělo svou váhu pro konečný rozeudek. Jsme však združení přesvědčení, že kdyby se byly všechny sily, jež se odvolávaly na vše demokracie a socialismu, engažovaly vlastním společně na těchto akcích, nebyly by obětem procesu uloženy těžké tresty. Nepřijímáme tyto tresty, právě tak jako jsme nepřijeli uváznout jiných signatářů Charty 77 a vyložení jejich obhájce Mgr. Benízeze z pražské advokacie. Jsme rozhodnuti rozšířit a zintenzivnit naši zápas za osvobození všech, kdo jsou ve vaší zemi stíhaní ze své přesvědčení či proto, že majíli práva formálně uzavřená.

A to je důvod, proč jsme se rozhodli koordinovat nebo delší dobu. A podnětu "Výbora 5. ledna za Československo socialistické a svobodné" jsme 24.listopadu uspořádali v nříži první evropské setkání delegátů výborů na obranu svobod v Československu, východní Evropě i celém světě.

okutečnost, že všechny tyto výbory se odvolávají na vše socialismu anebo zápisí zřetelně a jasné na obranu svobod vědu, v každém režimu. Je přirozeným posláním, z jaké strany se Vše dostává podporu. Každý účastník tohoto setkání je ochoten přijet do Československa a veřejně vydat počet ze svých aktivit ve prospěch respektování práv, uznávaných čs. státem a mezinárodními shůzami, které vláda této země podepsala. Každý účastník setkání je dále připraven dokázat, že vyhledával a shrozňoval projekty materiální a morální solidarity s obhájci svobody v Československu v hnutích dělnických a demokratických.

Výsledkem nášeho mezinárodního setkání - po nám budou následovat další setkání podobného typu otevřené všem, kdo se k nám chtějí na stejném údělu připojit - je rozhodnutí zintenzivnit naší kampaně zaměřenou na to, aby se všechny politické a odborové organizace dělnického hnutí v západní Evropě efektivně a s olednou angažovaly proti represím na Východě. Co se týče nás, chystáme se vydat společný informační materiál a se západní plakát, požadující osvobození všech čs. politických vězňů, budeme organizovat společné iniciativy u přiležitosti odvolacího soudu i příštích procesů se členy Vše.

Draží přátelé a so druzi, víme, že tento zápis bude dleuhý. Vaše vlastní odhodlancest je příkladem a povabužením pro náš boj, který chceme vést bez ustání až do konečného vítěství po Vašem boku. Váš zápis je naším zápisem.

• brestrukym pozdravem

za Francii: Výbor 5.ledna za Československo svobodné a socialistické
Mezinárodní výbor proti represi

za Velkou Británii: Labour Focus on Eastern Europe
Kampaň solidarity s východní Evropou
Výbor na obranu Charty //

za Belgie: Výbor 1.května

za Švýcarsko: Výbor socialistické solidarity a opozicií občany ve východních zemích

za Německo: Socialistický výbor pro východní Evropu

Naše byly na setkání začoupeny a souhlasily s vedením společné kampaně v případech, kdy se jedná o profese jimi reprezentované:

Mezinárodní asociace na obranu umírá celého světa, kteří jsou oběti represí /A.I.D.A./

Výbor matematiků /ariz/

Ale mimo naro budeme mít kontakty s podobnými výbory ve Španělsku, Rakousku, Francii, Švédsku a v Kanadě a rovněž s ligou za lidská práva a sdružením advokátů, založenou ve Francii.

X X X X X X X X X X X X X X X X

Mezinárodní federaci pro lidská práva

Dámy a pánové, milí přátelé!

Oviteli jsou s potěšením zprávu, že se čs. Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných stává součástí celosvětového hnutí, které si vytíká za cíl hájit lidská práva.

Věříme si toho, že můžeme ve Vašem společenství spoluudělat částečnou změnu v členství chápeme jako závazek ke zmílení a prohloubení činnosti VÚK. Tento Výbor vznikl po asi půlroční přípravné práci v dubnu 1976 v duchu poslání a na podluži Charty 77 a v souladu s její snahou podporovat venkovní národní prosovních společenství, zainteresovaných k jejich dílnám účastem, a rozhodli se sledovat případy osoby, které jsou tr. stínány či vězněny za projevy svého přesvědčení, nebo které se stali oběťmi policejní a justiční svévolie. Výbor seznacuje s tímto případu veřejnost i soudy a podle svých možností poskytuje postiženým osobám nebo jejich rodinám. Spolupracuje přitom s každým člověkem i v zahraničí, kdo projeví o spolupráci zájem.

Proto jsme byli potěšeni Vámi nebidkou, aby se VÚK stal součástí Mezinárodní federace pro lidská práva. Uvznujeme z toho, že naše práce nebyla a není marná, že se ve světě také pozornost, a to dodatečně celé naší činnosti nový impulz. Výboru pak mezinárodní zástitu. Obojího je nám zapotřebí, protože v současné době ji členů našeho výberu je vězněno, sedm z nich bylo odsouzeno k mnohaletým trestům, ačkoliv jejich sourovná a nezločinná činnost je plně v souladu s Čestavou Českou a s mezinárodními pakty /o občanských a politických právech a o hospodářských, sociálních a kulturních právech/, které se staly součástí čes.právního řádu.

Jedou tito členové: Otta Bednářová, dr. Václav Jenč, Albert Černý, Jiří Dienstbier, Václav Haval, Boňo Blažcová /pedamíněný trest/, ing.etr. MUDr. Zdeňka Čížka již přes půl roku na soud: Jarmila Políková, dr. Ladislav Lis, Václav Malý a Jiri Němcov.

Další členové VÚK jsou - v rozporu se zákonými právy občanů - neustále vystavováni otakům a tiskům ze strany mocenských orgánů. Proto Vám též oznamujeme jejich jména: ing. Rudolf Batták /tč. v trestním řízení na svobode/, Jaroslav Freund, Zdena Freudentová, Bohumír Kejda, dr. Martin Nybler, Alžběta Leuererová, ing. Jan Litomíšský, Michal Metzner, František Kotl, dr. Ludvík Pecevský, Jan Pavelka, ing. Pavel Roubal, Jan Šimášek, Jiří Šmal, dr. Gertruda Lekeninová-Lákrtová, Andrej Stankovič, Anna Žabatová, dr. Jan Tesař, Petruška Bustrová, dr.ing. Jakub Trojen a Zdenek Voketý. Člen VÚK Ivaš Medek žije trvale v Rakousku /mene sverte do/), a 11% v men 15, Döbling/ a spolupracovník prof. Krentík Janouch ve Švédsku.

Všechna sdělení a další písomné materiály VÚK jsou k dispozici tiskové agenturě Rakouského press, která má sídlo v Londýně. Informace VÚK vycházejí zároveň z veřejných dokumentů, jakými jsou obvinění, obžaloby, rozsudky, odvolání apod., z průběhu veřejných soudních jednání. Veši pozornosti doporučujeme nejméně sichtrné sdělení č.o. 86 a 125, která obsahuji seznamy případů, které VÚK sleduje. A onednámu dni bylo vydané již přes 150 sdělení, která se opírají o petiční právo občanů, garantované Čestavou, a jsou to tedy materiály zcela legální.

V současné době si dovolujeme obrátit pozornost zejména k této případům:

1. Policie ní represe proti neaktivní katolické literatuře v Československu /viz oddílení č.150/ a situace občanů vězňujících nebo stíhaných pro jejich náboženské přesvědčení a ze jejich zájmu zpřístupnit veřejnému literáture, která je v jiných zemích /např. v Polsku/ volně dostupná. Jde velmi často o pronásledování lidí, kteří si ze své pozice je odpykali anohalecké tresty v sedesátých letech.

2. Odvolací řízení před Nejvyšším soudem ČSR ve věci člena VONG Otty Bednářové, dr. Václava Bandy, Jiřího Dienstbiera, Václava Nevia, Zony Kámcové a Ing. Vojtěcha Uhla, kteří byli v říjnu t.r. při prveinstenčním řízení uznáni vinoucími z podvracení republiky a odsouzeni celkem k 21 a půl roku vězení. Odvolací řízení je stanoveno na čtvrtek 20. prosince v osm hodin do soudní budovy v Praze na Centráci.

Doufám, že Vašim prostřednictvím získáme též informace o podobných případech v jiných zemích i o občanských iniciativách podobných našim, abychom jim mohli věnovat pozornost a poučit se ze zkušenosti, také potřebných pro naší další práci. A rovnati bychom také sviteli Vaše zástupce u nás v Praze, aby spolupráce v tak důležité oblasti lidského života nebyla konkrétních forem k prospěchu našeho společného poslání.

Praha dne 19. prosince 1979 Výbor na obranu nepravodlivě stíhaných
X X X X X X X X X X X X X X X

Oddílení č. 151 /výslech Jiřího Legerského/

důstojníci

V úterý 20. října 1979 se dostavili tři zástupci stB z Petřevy /JUDr. kpt. Sedláček, mjr. Matysch, kpt. Kráčec/ na oční oddílení opavské nemocnice, kde je umístěn i pokoj s kožními chorobami, k těžce nemocnému Jiřímu Legerskému. Jiří Legerský, bývalý horník, nyní v invalidním důchodu, nar. 14. 3. 1949, trpí rukovinou kůže a zhoubným srdečním. Jde před deseti lety mu byl v důsledku této choroby přiznán invalidní důchod a každoročně pobývá 2-6 měsíců v nemocnici. Prorobil se jít třem operacím a osamkrát ozařování kobalitovou bombou.

V době příchodu důstojníků stB mu byla podávána umělá výživa snálejdující den po výslechu mu byla prováděna transfuze krve. Po skončení lékařského zákroku přistoupili příslušníci stB k posteli nemocného a začali na něj křičet, aby jim vydal "nezákonné věci", které má doma v bytě. Na námitku, že neví, o jaké věci se jedná, JUDr. kpt. Sedláček prohlásil, že se s ním o tom nebude bavit, že jde jeho stejně vydá manželka. Poté Jiřího Legerského, obléčeného jen v pyžamu a v nemocničním župenu, odvezli do jeho bytu.

V bytě si počítali naprostě libovolně, otevřeli si zásuvky a přenábovali se v osobních věcech a co se jim hodilo, oddebírali. Jiří Legerský požádal o předložení povolení k domovní prohlídce. ke to JUDr. kpt. Sedláček odpověděl, že se nejedná o domovní prohlidku, ale o "předání věcí". Přitom příslušníci stB odmítli opustit byt, ačkoliv je k tomu Jiří Legerský a jeho žena vykázali, dokud nevezou všechno, co se jim hodilo. Pak naložili zabavené věci do auta a i s Jiřím Legerským odjeli do vily Státní

bezpečnosti na Tyršově ulici v Opavě. Neuvědli žádny důvod známkami ani vykřičením. V úřadovně stálo si sami vyspoli uměsení o domovní prohlídce. Jako nezávistnou osobu si přizval i jakéhosi Legerasku, který na ně přímo v budově jíz řekal. Poté se vrátili do bytu Jiřího Legeraského a započali v jeho přítomnosti s oficiální domovní prohlídkou. Kromě zabavování hlev- ne magnetofonové pásy, asi 40 kusů/ a knacty /asi 100 kusů/, celé tři košťatové magnetofony a knihy vydané litoměřickou akademii v Národní. Odbráni technik užívaly zaznamenali do protokolu o provedení domovní prohlídky, který Jiří Legeraský podepsal. Věci, které při „proceslé“ domovní prohlídce provedené bez příslušného povolení odcizili, zapsali svlašt jako vydané věci, i přesto, že jim je nikdo nevydal. Poté Jiří Legeraský ani jeho žena tento protokol o předání věcí neodepsali. Místojmíci státo započali, že si ho podepsat sami a opis jim odmítli vydat.

Tři domovní prohlídky, která trvala do 1,10 večer, odvezly Jiřího Legeraského znova k vyslechu do Tyršovy ulice. Na místnosti, do které místnost je podcházetím /Jiří Legeraský byl stále v pyžamu/ a kdy pocházetí mu může způsobit sráž, úř.ekp.kaule prohlásil: "Tady něbo posedí, všecky tam kežby musí." Když Jiří Legeraský protestoval proti tomu, že v zámčené místnosti nemůže dýchat, úř.ekp.kaule řekl: "Když vám te vede, tak budete sedět v průvodu. Ctevnu oano a dvere, abyste měl čistý vzduch." Poté ctevnel dvere. Po dalších protestech vyslechaného prohlásil: "Avůli vám chodit kouřit ven nebudou" Beneš vyslechu všechni tři vystřížlující silně kouřili. Jiřímu Legeraskému bylo sděleno, že je vyšetřován v trestní věci "kraje marnel a spol." jako svědek. /Odmítl se o rozhovoru s nabokenské literatury./ K této věci odmítl Jiří Legeraský vypořídat. Je nelehání a nátlisku /byl silně vyčerpan/, prohlásil, že se se záhelem nestyká. Místojmíci státo ihned tuto výpověď zaprotokolovali a tvrdili o ni, že se jedná o krivé svědectví a vyhrožovali mu, že proti němu zaříjí trestní stíhání. Poté Jiří Legeraský políbil lek k utištění bolesti, který měl u sebe a prohlásil, že nemá schopen daleko výrovat. Místojmíci státo zaprotokolovali, že výslech byl přerušen a ovezli ho zpět do nemocnice, kde si nechali v 0,10 potvrdit od lékaře, který měl službu, že byl předan v dobrém stavu.

Jiří Legeraský je věřící katolík. Před dvaceti lety utrpěl nervový řek při zadržení na hraničním přechodu v Petrovicích u Havlíčkova Brodu, kde mu byla vykonána osobní prohlídka a bylo mu zabaveny nabokenské literatury, kterou si legálně zakoupil v obci. Je ženatý, má sedmdesátou dvacetiletou dcera. Adresa jeho bydliště: náměstí Sovobození 4, Opava.

.prosince 1979

Výbor na obranu nezápravidlivě stíhaných

XXXXXX

zdání č. 122 /Albert Černý oddečosen/

Na 27.listopadu 1979 se konalo před pětičlenným senátem krajského soudu v Brně za předsednictví úř.ekp.kaule hlavní líčení se soudcem Charly 77 a členem senátu Albertem Černým, nor.č.č.1.17, bytem Šlechtovská 26, Brno. Albert Černý byl uznán vinným z porušení zákona pro podvracení

republiky /s. 98/1 tr.z./ a odsouzen ke třem a půl letům trestu odňtí svobody v 1.nápr.vých.skupině. Soud též rozhodl o propadnutí psacího stroje a o vyloučení ostatních odňtých věcí k soudčitelnému soudnímu řízení.

Prokurátor JUDr.Hrym opíral obžalobu o tvrzení, že Albert Černý zřídil ve svém bytě archív písemností protistátního a protisocialistického obsahu, které roznošoval, nechával rozmnožovat a rozšíroval a dále že se stal koncem roku 1978 členem ilegálního organizace VÚK. Tuto činnost - podle vyjádření obžaloby vykonával Albert Černý z nepřátelství vůči socialistickému zřízení.

Značnou část výslechu A.Černého před soudem zabrala rekonstrukce obžalovaného v letech 1978-89, zvláště v přípravném výboru klubu angažovaných nastraníků v Čapevě. O činnosti v letech 1978-79 A.Černý uvedl, že opisoval nebo dával opisovat díla u nás zakázaných autorů. V této souvislosti soud výslechl jako svědku dr.Jaromíra Šavrdu, odsouzeného v srpnu 1979 ke dvěma a půl rokům vězení za opisování knih edice Zetlice /viz sčítání č.103/. Co se týče písemnosti maliterárního charakteru, přihlásil se A.Černý k autorství statě problem českého národa a k roznošení prohlášení Sto let českého socialismu, dopisu papeži Janu Pavlu II. a Otevřeného dopisu ing. Ludolfa Betáka.

Prokurátor ve své závěrečné řeči opakoval argumenty obžaloby a nevrhl trest v horní polovině trestní masy s propadnutí všech zmíněných písemností a psacích strojů. Obhájce JUDr.Nachourek podrobně celý případ snažil analyzovat a vzhledem k tomu, že soudní líčení neprokázalo naplnění objektivní a subjektivní strásky /s. 98/1 tr.z./, nevrhl zproštění viny. A.Černý ve svých vystoupeních v průběhu soudu i ve své závěrečné řeči důrazně popřel, že by svou činnost vyvíjel z nepřátelství vůči socialismu a naší společnosti, VŮK označil za legální formu spisu k nejvyšším státním orgánům, opisování knih v Československu nevydaných autorů pak za nutnou občanskou svépomoc. Albert Černý se prohlásil za nezávislého socialistu a zdůraznil nutnost vést dialog nejen na mezinárodní úrovni, ale také se socialisty v naší zemi. Závěrečná řeč A.Černého byla předsedou soudu několikrát přerušena.

Po vynesení rozsudku Albert Černý po poradě s obhájcem prohlásil, že se odvolává, prokurátor se nevyjadril.

Prátele Alberta Černého byli z účasti na hlavním líčení vyloučeni /zasedání se zúčastnili pouze dr.Jaroslav Neznák a Jan Žimša jako dôvěrnici obžalovaného/, rezervovaná místa v soudní síni obsadily osoby bez jakéhokoli vztahu k obžalovanému.

V Praze dne 5.prosince 1979 Výber na obranu nespravedlivě stíhaných

x x x x x x x x x x x x x x x

čl. člení č. 132 /Rozsudek nad šesti členy VAKS potvrzen/

Me 20. prosince 1979 proběhlo odvolec řízení s účinkou Benešovou, Václavou Benešovou, Václavem Kavíkem, Jiřím Minstbkem, Lenou Benešovou a petrem Uhlem. Současný jednání probíhalo od osmi hodin ráno a skončilo o půl hodiny po polnoci. Senát nejvyššího soudu ČSSR rozhodnutí Městského soudu v Praze potvrdil a vyhověl návrhu prokurátora, aby bylo rozhodnuto o zasazených věcech. Senát rozhodl, že zubavené věci propadejí státu.

21. prosince 1979

úřad na obřenu nespravedlivé stíhání
Československá liga pro lidská práva
Ekonometrická federace pro lidská práva

* * * * *

čl. člení č. 134 /Petr Cibulka opšt před soudem/

Me 1.12.1979 proběhlo u okresního soudu v Litoměřicích ve věci Petra Cibulky, nar. 27.10.1952, souditáře Charly 77, t.č. ve výkonu trestu osm let svobody v SVJ Plzeň-Zory, obžalovaného z tržního podle § 171 tr.z. /meření výkonu soudního rozhodnutí/. Senátu, řediteli dr. Karolíkové, obžalovaného hájila ex officio dr. Benešová z M Úřadu. Chutkovou podstatu dotyčného tržního Petra Cibulky udajně naplnil tím, že od 18.9. 1979 po měsíc ve výkonu trestu nepracoval /v této době Petr Cibulka držel hledovku, která trvala prakticky tři měsíce - včlen s nutnými přerušenimi smělou výšivou ve vězenářské nesoučniči - na protest proti nehumánním pravidlům podniku a fyzickému napadení od spolužáků/.

V únosti na přelíčení nebylo tentokrát nikomu brámeno a celý průběh jednání se vyznačoval pozoruhodnou objektivní atmosférou. Hlavního líčení se zúčastnilo osm deset přátel a příbuzných Petra Cibulky.

Petr Cibulka ve své výpovědi podrobně vylíčil pracovní podmínky na Škoku, kde pracoval /u n.p. reciosa/, mj.že určená norma je zde splnitelná jen za nedostatečného zavření /liti hodinová pracovní doba po šest dní v týdnu, nedostatečné vetrání, tluk, nedostatečná bezpečnostní zařízení, velmi zastarale technické vybavení/. Dále uvedl konkrétní případy fyzického napadení, jemuž byl opětovně vystaven a nutečnost odpovědných orgánů k jeho stíháním, jizík se snažil zjednat napravu. V tento bodě navrhl doplnění vyšetřování vyslechaných svědků, které jmenoval. A hledovce se uchytil jako ke krajnímu prostředku, kdy neviděl jakéhokoli jiného východiška. Kopřel, že by se vyhýbal práci bezdůvodně, či v úmyslu zařít účel výkonu trestu, nebo z protestu proti zatčení členů V.A.S. Ale kritizoval v sídlišti záberu vězenářské životní podmínky. Vyslechnutý svědek, Antonín Gruber, kladně hodnotil osobnost a chování Petra Cibulky i jeho pracovní výkony na pracovišti.

Načež předsedkyně senátu odrobile hlavní líčení na neurčito z důvodu nutnosti doplnění dokazující řízení /zejména se jde o vyslech svědků, nevzosených zetrem Cibulkou, mj. důcestníků jeho fyzických insultů, lékařů, kteří jej ošetřovali ve vězenářské nesoučniči na rekonstrukci a kteří doporučovali jíz v lete jeho přeznamenání na jinou práci, a především jeho vyho-

vatele strejce, který aktivně participoval na nehumánním jeřáni/.
12. prosince 1979 Vyber na obranu neoprávněně ztíhaných

x x x x x x x x x x x x x x x x

Lodis určen, katolickým akadem

Milý bratře,

rádi bychom Vám informovali o uvěznení šesti následk spoluobrati. Tato událost se nás hluboce týká, neboť jde o lidi čestné, jež mají v duchu své víry.

Jedou tu: Josef Adámek /důchodec/, Brno, nám. Míru 7, otec 14 dětí; Jiří Kaplan, Praha, Řeckoněmínská 47, otec 10 dětí; Jiří Krumphofer /dělník/, Radíkov 47, Olomouc, Frontňák Lízna /duchovní bez státního schválení/, bytový Fakultní nemocnice Olomouc; Rudolf Smutel /kněz/, římskokatolická fara Uherský Brod, nám. Míru 62; Josef Vlček, Olomouc, Černochova 7. Jedou obviněni z tržního podle § 116 /nedovolené používání/, Jiří Kaplan podle § 178 /neřízení dozoru nad církviem/.

Uvězni jsou ze rezonančního a rozmislování naboženských publikací, pohlednic a obrázků. Než jistým vydali i knihu o Janu Pavlu II. a jeho portrét.

Společnost se modlíce za naše světské bratry, trpící pro spravedlnost a věříme, že i ty přispějete na jejich společném dání o jejich osvobození.

Sál a Teboul Josef Adámek ml., Zdeněk Birta, Dagmar Hlavcová, Ivana Hyblerová, Svatopluk Karásek, Alena Komáreková, Jan Litomiský, Teruška Melková, Oldřich Musil, Pavla Němcová, Martin Polouš, Viktor Karkín, Petr Šafářek, Zora Rysová, Soukup, Jan Žáček, Milena Žáčková, M. Zejdíček.

x x x x x x x x x x x x x x x x

Jan Rudolf Pernar k u s o r

Vítězslava Hálka 440, Neratovice

Vážení pane poslanci,

jispl jsem svým hlasem k Válečku zvolení ve volbách v r.1977. Nyní na Vás apluji, abyste se zrostl občanům Otty Sedláčkové, dr. Václava Bendy, Jiřího Lienertbiera, Václava Havla, Zony Němcové a ing.-etra Vála, kteří byli dne 27.12.1978 t.z.r. městským soudem v Proze neoprávněně odsouzeni k trestu odnětí svobody od 1 let podmíněně do 3 let nepodmíněně.

Nelze spoléhat na objektivnost státního soudu. V posledních letech byly tým zprostěním tonem jako dnes vyhlášeny rozsudky, které se za několik let prokázaly jako neoprávněné. Trpké známenosti z osudů let zahrádily dnes povinnost přistupovat k soudním rozsudkům a podstatně menší důvěrou, než činili v posledních letech někteří poslanci. Moží už tenkrát soudním rozsudkům nevěřili. Vědeli, či nevěděli, jak se věci mají. Jejich nečinnosti zavinili utrpení nevinných spoluobčanů. Tažce se tím provinili proti svým voličům a svému státu. Je příklad odpovědného českého

poslance, který iniciativně přezkoumal dva podezřelé soudní procesy, může sloužit Masaryk. Ze Milanserova případu se mu silně nechtělo. Ujal se ho však na náslekovou pracbu zvědání.

Čest odsouzených občanů je členy Výboru na obranu neopovádlivě stíhaných. Nedělali nic jiného než to, co název výboru prozrazeně vyhlašuje. Byli v tisku osouzení jako nepřátelské společnosti. Byli však poctiví a zájem celé společnosti kladli nad své osobní pohodlí.

Uvítal bych rozhovor s Vámi.

z přání odpovědné rozvahy Jan Dusek, farář, t.o. bez státního souhlasu, Beratovice-Libiš, Školní 1

Libiš, 10.listopadu 1979

xxxxxxxxxxxxxx

Životní etapy /Portrét Jarmily Bělikové/

Notto: Čert ví, co ztratím, ale rozhodně to nebude čest a úsměv.

Jarmila Běliková je druhou nejmladší členkou z těch příslušníků VONG, kteří jsou dnes vězněni v Praze.

Je v průměru asi o patnáct let mladší než ostatní její přátelé. Z toho vyplývá její handicap, daný věkem a s ním související dosud nejednoznačně definovatelná i když jednoznačně předjímaná životní orientace. Je v pravém slova smyslu osobností nikoli ve stavu svého zrodu, ale svého dozrávání. Živým svědectvím jejího osobitého tržbení jsou dopisy z vězení, často cenzurované a někdy zcela zadřžené. Nechme však prohlubit ji samotnou:

Jarmila Běliková, 27.4.1948
Praha 614 09
Praha 6
psč 161 02

Dopis č.1

Ahoj doma!

Rodina Běliková
Berková 8
Brno 12
psč 612 00

5.6.1979

Moc Vás zdravím z ohledné celé na Ruzyni. Mž jsem Vám psala z různých míst, ale od této je to tedy poprvé. Budete si asi muset zvyknout. Není to ostatně tak těžké. Já jsem tu od úterka, tedy šest dní a taky jsem si už zvykla. Jen si to nesušte moc brát. Já to taky nedělám. To je první a základní požadavek, který ne Vás mám.

.....Nebudu jako obvykle končit dvakrát, když mž můžete čekat doma, i když by se i tentokrát dalo napsat, že stále ještě nevím, kdy se vypravím na cestu. A jako vždycky ba to zas byla pravda. Ale mž Vás ujistit, že moje první cesta povede do Brna.

Dopis č.2

Ahoj doma!

Doprá mělade mž pořád neopouští a jsem moc ráda, že jste to z posledního

17.6.1979

dopisu poznali. A byla by to mohla ještě lepší a všechno ještě snazší, kdyby tu dobrou náladu bylo cítit i z Vášich dopisů. Chápu, že ten první dojem byl pro Vás opravdu šok a dala bych nevím co ze to, abyste ho bývali nechutně zažít. A musím říct, že mi spodl hodně velký házen se srdce, když jsem z těch dopisů pochopila, že se na mne nezlobíte, ani nic nevýčítáte a neopak mi věříte, že jsem neudělal nic špatného.....Ostatně se to dě cele brát jako jenom jedna další životní etapa, kterou se musím prokousat, další etapa, jenom trošku jiná než ty předešlé. Ale onyžmi ty předešlé etapy nebyly vždycky lehké. A v každé z nich jsem něco stratila, ale i zas něco jiného získala. A kdybych je chtěla hodnotit, tak bych musela říct, že každě málo i svůj původ, a tak to bude určitě i s touto etapou, i když to zní trochu bláhově. Čert ví, co v ní stratím, ale rozhodně to nebude čest a úsměv.

.....ozdravujte ode mne taky tradičním způsobem Berberku. ABD už se na mne nezlobí.....Doucele jsem málo chuť odvolut všechna tvrzení o tom, že je to zakletá princezna a ne nějaký obyčejný králik. Ale hned jsem se sestyděla, protože mi došlo, že to opravdu není Jen tak blbej králik, má když tak dobré pochopila, že teď asi právě nejvíce potřebujete, aby Vás obveselevala.....Chtěla jsem Vás poprosit, abyste ji nechali očkovat proti myxomatoze. Musí se to opakovat každý rok na jaře a letos jsem to ještě nestihla. A posledně jsem Vám o tom ani nechtěla psát, protože jsem byla přesvědčená, že Berberka již žádnou péči potřebuje poté, co jsem při odchodu jen bezpečně koukala, jak ten byt započítává i s ní uvnitř.

Dopis 5.3

1.7.1979

/hoj doma!

Hlavně bych chtěla poděkovat za balíček. Na všechno jsem si počutnala a domonce jsem se i zasmála, protože mi došlo /podle velikosti tužky a počtu cigaret/, že malinka počítá, že tedy určitě nebudu dýl jen týden. Pak mi bylo přece jen píšilo líto, když jsem zjistila, že balíček měl jen 2,5kg a tak by se tam větlo těch cigaret aspoň jednou taklik. Ale bylo jsem moc ráda, on každý pozdrav z domova moc potěší.

.....Takže starosti se zasekazují, stejně jako slzičky! Ostatně, jestli jsi mi, mamínko, poslala taklik těch papírových kapesníků proto, abych měla do čeho plakat nad svou "trestitou žinností", jak o ní píše můj právo, tak to mě špatně znáš.

Dopis 6.6

27.8.1979

/hoj mili!

Moc a moc poděková a díky za dopis. Adyž jsem si v něm ale předstíla, jak to dopadlo s výměnou dopisů, tak jsem mála zase jenomu chut se rozčilit. Ale to jsem si tu odvynila, protože, jak říká mamínka, shodi to krásne. Tak mi nesbývá, než opět s osměrem konstatovat, že se jeden dopis /ze 16.7./ ztratil a druhý a další byl celý proškrty. ABD jste dostali slespon ten poslední z 15.8. s balíčenkou. Ten už byl opravdu si moc stručný a jestli

i ten je závesný, tak mi ani nezahude, nel Vám poslat rovnou jen pohlednice s textem: "Mám se dobře, počasí mi přeja, nože je nádherné, ještě jsem se neutopila."

.....Když prostě nevíš, jak to vyřešit, nejlepej můžete tu mi jen cenzura.

.....Rád bych přijít na to, co se vlastně stalo. Když jsem totiž vzpomnala co bylo v tom dopise, který jste nedostali, tak jsem přišla na to, že jsem vlastně jako vždy psala jen o Barborce, o básničkách Françoise Villeneuve, o vlastovských, kterým závidím, jak si volně pohybuji a posílám je k Vám, aby Vás pozdravovaly, o slunednicích, které jsem přes Barborčiny protesty zasedala a které teď už jistě krásné kvetou, o tom, o tom, že se mi tu osm hodin denně zdejší docele svobodné krásné barevné světlo, takže to vyváží ten šedivý beton a celé to myslím bylo takové usmívavé. A nedokále to. Tak nevíš. Ale jestli jsou zakázání básníci, králiči, kytky, čaroděvy a sny, tak už sapon chápou, proč sedím v kriminále. Ale nezoufejte. Díce si o tom s vámi nemohu povídět, ale o čaroděvy a sny mi nelze připravit.

.....Vždycky se večer těším stejně jako někdo, kdo jde na hezký film. Někdy to asi trošku přeháním a kolegyně si ná pak stěnuji, že jsem se v noci hlasitě smála ze spaní, ale ja už asi všechno trošku přeháním. Všechno se tím ale nehradit nedá. To mi zase děšlo, když maminka psala, že mi schovává meruňky. Tak to je už i po meruňkách, jo? Ne, že by mi zase tak chyběly všechny ty třešně, jahody, blumy, rybíz, višňy, melouny, broskve, a teď už i ty meruňky, ale přijde to trochu líto, když si člověk uvědomí, že tohle vlastně taky dělá léto.....Ja vím, že jste na to myslili, a že maminka chtěla, aby mi se dala dr. David při návštěvách nějaké ovoce dnesel, ale opravdu není jeho vina, že to nedělá. Příško by se mu podařilo něco propasírovat těmi hustými mrázemi, přes které se sotva vidíme. Ale to je asi kvůli respektování naší lidské důstojnosti.

.....rok ještě moc děkuju za ty peníze, maly by přijít tento tyden, což je zrovna vše, protože už tu mám asi jen na jeden nákup a pak bych třeba zůstala bez novin.

Dopis č.7

2.9.1972

Koži milí!

Moje a moje Váš zdraví a děkuju za balíček a pohled. Balíček přišel zrovna včas, když už jsem opravdu nemohla co kouřit.

.....Tentokrát bych opravdu chtěla, aby tatinek dostal moje přání k narzeninám, tak si pro jistotu odjustím všechny projevy veselí a dobré nálady. Mám dojem, že můj smysl pro humor bude přeci jen moc svérázný, protože se na patřičných místech nesetkává s pochopením. /Předchozí: Poslední dopis se mi vrátil totiž zpět na celu./

.....Vám budu také posílat jen tiché čaroděvy, které jsou ostatně v představách lepší než ve skutečnosti. Ne že by jim ubývalo na zářivosti, spíše na obzahu. Zatím mi přes věškerou péči odcházejí jen stoličky, ale jistě dojdě i na přední zuby. Vábec mi to zdejší klime nájde nesvědčí, vlasů

mi taky nějak moc ubývá.

.....Na duchu jsem tu spíš poohlala a to se mi zdá podstatnější než par vlasů a sest tam nejaky ten zub. Ty zuby by mi stejně nevydržely věčně a aspoň budu mít o to dřív krásné nové. Ale na dobrou náladu ještě nikdo protézy nevynalošel...

Dopis č.8

23.9.1979

.....Jediné známo v celé věci, ke které zatím došlo, je to, že sním až u sebe na cele učebnici francouzské slavnice, kterou jsem prozíravě vza- le a sebou z domu, když mne odteď tud když v žerém dívčevku odváděli....
...Nemohu sice pověřovat za velký dopěch, že se mi ji podařilo po čtyřech měsících získat, ale na učení není nikdy pozdě. A teď teď deháním ty čty- fi mšeice, kdy jsem si sest se sebou cisojazyčně korespondovala, nebo si překládala Rudié právo, abych nevýbila ze cviku.

.....A jediné, co je tu vlastně nového, je to Rudié právo, všechno ostatní je pořád stejné.

Dopis č.9

21.10.1979

Moji milí:

Psala jsem Vám už v posledním dopise, že mě moze zádola trápit štítná žláza. Vlastně nezobalila, uk mě zlobí přes dva měsíce, ale nechtěla jsem Vás strašit dřív, než jsem si byla jistá. Teď mna na krku pořádnou bouli, vlasů polovinu, a jsem pořád tak unavená, že už mi necvičím. Ty příznaky jsou tak evidentní, že to bije do očí, ale teprve pož dvou měsících se mi podařilo přesvědčit doktorku, že mi opravdu něco je. A teď mi konečně ten- to tyden začali dávat nějaké prášky. Nevím sice, co to je, ale nezbývá mi nic jiného, než doufat, že je to to pravé. Srdíčko se mi po tom trošku uklidnilo, ale jinak je to stejné. Tak jsem se nakonec, i když nerada, smířila s tím, že přijdu i o ten zbytek vlasů. Tímhle tempon to stihnu do vánoc. Budete mě mít rádi, i když budu plesatář v krásu si starosti ne- delám, určitě mi te ples bude taky slušet. - Ale doať legrace, nedělejte si zbytečné starosti, teď už mě aned léčit budou, asi mě přece jen u toho součtu chtějí mít reději živou.

.....Budu Vás totiž muset zase poprosit, abyste mi sem poslali nějakou ko- runu, pokud ovšem máte něco nezbyt. Snad jsem se šetřit, jak se daleko a kouvala jen cigarety, nutné toaletní potřeby a sest tam sušenky..... Na kontě mi zbylo něco přes 50 Kčs a to je tak skončit na noviny... A tak bych Vás moc prosile, abyste mi něco poslali. A můžete mi pak posílat lev- néjší balíčky... Jistě nemáte nezbyt.

Dopis č.10

2.11.1979

Moji milí:

Noc a moc Vás zdraví jako včedyky, ale tentokrát ještě více, abych Vám vynahradila ten dopis, co jste nedostali. Když jste byli řenkovani, když Vám přišla jen obálka s balíčenkou. Když mne překvapilo, když mi pan pro-

kurátor osobně příbel oznámit, proc m dopis z e 7.10.zabevil. Byl pře-
svědčen, že přísluš pohnutí lidem potile se štítnou žádou, které se mi
zase obnovily. Raději už o tom tedy post nebudu.

.....ni m moc nerozuměly ty osklive treaty, které dostali mi komerční.
.... nám Čtyřmi zbylymi je to pořad stejne. Tedy už jsem zase dostala
další rozhodnutí o prodloužení vazby na listopad.

.....r. David si říkal, že byste m chtěli navštivit, tak o to budeme rá-
dět. Myslela jsem na to už dřív, ale váhala jsem...chtěla jsem Vás učestnit
také neplaceného pocitu, který se zákonitě dostaví, když se člověk ocit-
ne poprvé za mřížemi. Robitela jsem spíš s tím, že se uvidíme u soudu,
přece jen v lepším prostředí, ale to bude přesce jen zřejmě nějakou tu do-
bu trvat. A když tedy sami chcete sem za mnou, tak se záčnu opatrne téšit
.....Ale mám jen tu podzínku: nezmíte se tu pak vzájemně rozplekat, že
"nevěsely truchlivy" jsou ty kraje, a že "v poleutuše a v polousvětle ply-
ne tu den po dni", jak praví Klesák. Slzičky tu nikdo u m neviděl a ne-
uvidí.

....Docela bych Vám zapomněla říct, že jsem si dopřála i jeden krásný
výlet. Vezli m do nemocnice na KSG. Měla jsem štěstí, bylo zrovna takové
hezké podzimní počasí, které mén velice ráda, a křehká byla prostě nádherná,
určitě kvůli mn. Brádčany a překrásk barevný Petřín se mi sice po-
dářilo zhlédnout jen na chvíli a ještě k tomu přes mříži... A na malič-
kou chvíličku jsem uviděla i nebe bez mříži. Nikdy by mě nenapadlo, že
se to dá považovat za svátek.

....Jinak jsem čím dál tím statečnější, nervala jsem, ani jsem nepokou-
sala zubařku, když mi trhala stoličku.

....Ale tak docela soukromě Vám pošeptám do ouška, že se mi moc stáská.
Po Vás, po svobodě, po Berborce, po komerčích a vůbec po normálním a dů-
stojném lidském životě, který si už ponadu smí nepamatuj, tak je to da-
leko a dluho. Po vlastovičkách už Vám ale pozdravy poslat nemůžu, ty už
odletěly do lepších krajin. Tedy tu lítají jen černé vrány a tváří se zlo-
věstně. Ale na to jím neskodím.

Jarka

Jarmila Běliková se narodila 27.4.1948 v Brně. V roce 1966 maturovala na
gymnáziu na Slovenském nám. v Brně-Králově Poli. V téže roce byla přijá-
ta na filozofickou fakultu University Jana Evangelisty Purkyně na studiu
na katedře psychologie. Studium psychologie ukončila v r.1971. ze promoci
nastoupila jako klinická psycholožka na psychiatrickou léčebnu do Želiva,
kde pracovala do konce r.1972. K 1.lednu 1973 ji bylo přislibeno místo
psycholožky v Praze. Místo neschnula, několik měsíců tedy umývala nádobí.
Na jaře 1973 se ji podařilo sehnat práci sociální kurátorky na obvodním
národní výboru pro Brno 6. Jako člověk klubece se vždy zajímatý o sociální
problematicu lidí ve svém okolí vykonávala tuto práci s nadšením a odpovědností ji vlastní, přestože teto zaměstnání neodpovídalo její původní

profesi. řečovala o lidi, propuštěném z výkonu trestu, pomáhala jim shánět ubytování, práci, pomáhala jim při jejich vstupu do života po obdobích, strávených ve věznících.

V červnu 1977 byla jako signatářka Charty 77 ze zadržení propuštěna. Od září 1977 pracovala jenom uklizečka. I toto místo bylo donuceno opustit. Od března 1979 pracovala v kartotéce Archeologického ústavu, těsně před svým zatčením pak jako pomocná dělnice na výkopávkách archeologického výzkumu v Praze na Střešově.

A jejím ráji jsou patří divadlo, literatura a poezie, jmenovitě francouzská. Francouzský jazyk ovládla Jarmila výborně, dvakrát navštívila Paříž. V době svých studií успěšně sportovala, byla dorostovou přebornicí ve vodáckém sportu za Vysočské školy Brno.

Jarmila je svobodna, její rodiče žijí v Brně. Jejich adresa je: Brno - Královské Pole, Berkova 6.

Do VČNS vstoupila dne 27.4.1976 a 29.1.1977 byla společně s dalšími devíti členy VČNS vzata do vazby v Praze-Ruzyni. Za několik dní tedy uplynuly šest měsíců jejího vězení. Po celou dobu neměla Jarmila ani jedinou návštěvu svých blízkých či přátel. Z posledních dopisů vyplývá, že je vážně nemocná. Po dobu více než dvou měsíců ji nebyla poskytována potřebná lékařská péče. Když po delší době svého chůzev ční chtěla informovat své rodiče o svém zdravotním stavu /původně jim celou záležitost chtěla ohleduplně zatajit/, byl jí dopis zasazen prokurátorem se zdůvodněním, že prý příliš přehnaneslil své potíže se žitelnou blázou.

V tyto dny byl matce Jarmily vrácen poslední balíček, který posílala své dcerě do vězení, přičemž na zadní straně poštovního doručovacího listku bylo připsáno, že "nesocnice balíčky neříjí". Tento způsobem se tedy matka dozvěděla, že její dcera je v nesocnici. Žádná oficiální lékařská zpráva nebyla rodičům doručena.

Jarmila Bělíková, jedenáctiletá žena, která ve vězení ztratila již polovinu vlasů a několik zubů, je tedy nyní hospitalizována ve vězenářské nesocnici v Praze na Lánovce. Ač její zdravotní stavu není známo nic bližšího.

Z cenzurovaných dopisů Jarmily Bělíkové vybraly, uspořádala a faktografickým materiálem doplnily Ivana Hyblerová, Zuzana Richterová

Praha - Brno, listopad 1979

xxxxxxxxxxxxxx

Upozorňujeme čtenáře, že v západních Čechách vychází od září informační bulletin "Doba", zaměřený na kulturu a politiku. Vzhledem k tomu, že jde o měsíčník, jde do této doby v Praze k dispozici tři čísla. Obsah tvoří filosofické eseje, politické texty, dokumenty Charty 77, fejetony, poesie, literární recenze a značně rozsáhlé ukázky z nezávislé literární tvorby.

xxxxxxxxxxxxxx

Články doslá do redakce a F. Vaněček: Starosti a telescop

J.Tomáš: Bezpečnostní stát

www.